

## ΣΟΦΙΑ

Τῆς ὠμορφιάς βασίλισσα,  
 Ψυχούλα μυρωμένη  
 Ξανθή γαλανομάτα μου,  
 Ἀχτίνα μου χυμένη,  
 Μειδίαιμα Θεοῦ,  
 Στολίδι τ' οὐρανοῦ!

Σὰν περπατᾶς, ἐγὼ θαρρῶ  
 Πῶς ἓνα χροῦδι, ἓνα φτερό,  
 Χαλὶ μεταξωτὸ χαιδεύει  
 Μὲ χάρι ποῦ μαγεύει  
 Ὅνειρο ἀγγελικὸ  
 Μυστήριον θεικό!

Μὲς τὴν γλυκάδα πνίγεται  
 Ὁ ροῦς μου κ' ἡ καρδιά μου,  
 Ὅταν τὰ ἴματα σου ἔξαφρα  
 Μιλοῦνε ἔς τὰ δικά μου,  
 Μειδίαιμα Θεοῦ,  
 Στολίδι τ' οὐρανοῦ!

Κι' ὅταν ἀπάνου ἔς τὸ φτερό  
 Χειλάκι σου τὸ ῥοδιό,  
 Χαμόγελο πετιέται,  
 Τότε ἡ ψυχὴ μου σβνέται,  
 Ὅνειρο ἀγγελικὸ,  
 Μυστήριον θεικό!

ΒΟΡΓΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ  
 (Ἐπίγραμμα)

Πόσοι πατέρες ἐκλαψαν γιὰ σένα τὸν παρὰ τους!  
 Ἄλλὰ καὶ πόσα τέκνα μας φτωχὰ κι' ὀρφανεμένα  
 Ἦσαν ζωὴ ἔς τὰ σπλάγχχνα σου καὶ δόξα ἔς τ' ὄνομά τους!

## Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΦΙΛΙΑ

Εἶνε σήμερα ἡ φιλία  
 Ἦχος ψεύτικος . . . ἄφροσ!  
 Ποῦ ἔς τὴν ὥρα τῆς ἀνάγκης  
 Σβένεται, χάνεται κ' αὐτός.

(1890)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ

## ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡ



Ἦχος ἀγνωστος πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἀναφανείς ἐν Ἀθῆναις κατ' ἀρχάς μετὰ δειλίας, μετὰ συστολῆς, συνενῶν εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ ἔργα τῆς ἐσωτερικῆς οἰκιακῆς ὑπηρεσίας τῶν κυρίων του : «Ὅταν ἐπιστρέψης ἀπὸ τὸ παζάρι πέ-  
 ρασε καὶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐρώτησε τὸν Τμηματάρχην X . . . τί νέα ἔχομεν σήμερον». Ὅλιγον κατ' ὀλίγον ἡ καθαριότης τοῦ ὑποκαμίσου του αὐξάνει, ἀρχίζει νὰ ἐπιδεικνύη καινουργεῖς κραβά-  
 τας, πάντοτε ὅμως σῶφρων, ἀγνωῶν τὰς ἀπολαύσεις τῆς ὁδοῦ Σταδίου, καὶ ἐγειρόμενος ὁσάκις διέρχονται πρὸ αὐτοῦ πρόσωπα ἀνώτερα τῆς περιωπῆς του. Δὲν ἐκαλεῖτο τότε οὔτε δημοσιογράφος οὔτε ρέπορτερ·  
 δὲν ἐκαλεῖτο δημοσιογράφος, διότι ἡ χρῆσις τοῦ σαρώθρου τῷ ἦτο προσ-  
 φορωτέρα ἢ ἡ χρῆσις τοῦ καλάμου, οὔτε ρέπορτερ ἀφοῦ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως δὲν ἀντελαμβάνοντο σαφῶς οὐδὲ οἱ πλεῖστοι τῶν κυρίων του.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οὐδὲ λόγος ἠδύνατο ἀνὰ νὰ γίνῃ περὶ τῶν ἀξιο-  
 τίμων αὐτῶν προσώπων καὶ θὰ ἐφαίνετο γελοῖος ἢ ἀκατανόητος ὁ θέ-  
 λων νὰ σκιαγραφῆσῃ τότε τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ ἄλ-  
 λως τε δὲν παρουσιάζει τι τὸ πρωτότυπον, οὐδὲ τὸ ἰδιόρρυθμον. Θὰ  
 ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐζήτει νὰ περιγράψῃ τὴν συντεχνίαν τῶν σανδα-  
 λοποιῶν ἢ τῶν τυπογράφων.

Βαθμηδὸν ὅμως ἡ ἔντιμος αὕτη τάξις τῶν συμπολιτῶν μας ἀνα-  
 πτύσσεται, ἀν οὐχὶ κατ' ἀριθμὸν τόσον, ὅσον κατὰ ποιόν.

Διὰ τὸν μὴ γνωρίσαντα δὲ ἢ τὸν μὴ παρακολουθήσαντα τὰς χιλίας  
 ἐξελιξείας, τὰς πολυειδεῖς φάσεις καὶ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῶν κυ-